

запомняне обикновено се умножава на едно кръгло число, напр. 100, 1,000 и пр., е известно подъ името индексно число.

Бидейки това така, става ясно, че по своето естество индексните числа не също нищо друго, освенъ процентните измѣнения на дадени срѣдни пазарни цени въ временно отношение. Съ помощта на тия числа може по единъ положителънъ и ясенъ начинъ да се изрази и проследи размѣрътъ и характерътъ на тенденциите, по които се развиватъ самите наблюдавани и регистрирани пазарни цени, пресмѣтнати като такива за отдѣлните стоки. Отъ това гледище, индексните числа се явяватъ като едно рационално и удобно срѣдство не само за практическа ориентировка, но още и за научно изследване. Изобщо взето, „съ индексните числа могатъ да се измѣрватъ относителните измѣнения на отдѣлните величини или срѣдното относително измѣнение на групи еднородни величини“¹⁾, каквото въ случая се явяватъ срѣдните пазарни цени на едро за една или група отъ стоки. „Индексътъ показва срѣдното процентно измѣнение на цената отъ единъ до другъ моментъ. Процентното измѣнение на цените на всички една стока за нѣкакъ промеждутъкъ отъ време се опредѣля, естествено, чрезъ раздѣлянето на цената отъ крайния моментъ на тоя промеждутъкъ на цената отъ началния моментъ. Отношението между тия две цени за всички една стока е, така наречената „относителна цена“ на дадената стока за двата момента“²⁾.

Отъ това опредѣление на индекса се вижда, че за отдѣлната стока той се лесно пресмѣта. За целта е достатъчно да се опредѣли и регистрира по-възможностъ срѣдната пазарна цена на тая стока за два или повече последователни момента. Първата мѣжнотия въ случаи се срѣща при издирването на речената цена. Идеално тя би могла да се установи, само ако било възможно да се регистриратъ количествата и цените на всички продажбо-покупки, при всички склучени сдѣлки. Тогава, известно е, че по-точно срѣдната пазарна цена може да се изчисли чрезъ нѣкакъ отъ формулатъ за претеглените срѣдни. На практика, обаче, както това се обясни по-горе, изчерпателно наблюдение на всички склучени продажбо-покупки не може да се направи. То не е необходимо, защото може доста сигурно да бѫде замѣстено съ подбранъ брой наблюдения, така че да отразятъ достатъчно приближено действителното положение, следователно, да дадатъ една близка до действителната срѣдна пазарна цена на едро. За постигането на поставената цель обикновено се наблюдаватъ само ония продажбо-покупки, които се отнасятъ до най-крупните сдѣлки, или сдѣлките, отнасящи се до най-употрѣбимите качества на дадената стока. Въ тоя слу-

чай регистрираните пазарни цени се явяватъ като истински репрезентанти и тѣхната срѣдна е близка до действителната такава.

Несравнено много повече се усложнява задачата, когато се търси груповъ или общъ индексъ. Подъ груповъ индексъ въ случая се разбира относителната промѣна на „срѣдната цена“ между две или повече последователни времена, но не за единична стока, а за групи отъ такива, напр., храни отъ растителенъ произходъ, метали и минерали, текстилни произведения, гориво и пр. Общиятъ индексъ е вече процентното, или относително измѣнение на срѣдната цена на всички избрани стоки отъ всички групи. Изобщо, „индексътъ на цените“ е предназначенъ за измѣрване „уровена на цените“ на една дата, или място, относително „уровена на цените“ на друга дата, или място. Той се явява като срѣдна на „относителни цени“. Тѣзи „относителни цени“ (или сборъ отъ цени на отдѣлните стоки) обикновено се отличаватъ съ голѣмо разсѣйване, или разхвърленостъ¹⁾.

На груповите и общи индекси се поставятъ най-различни цели и задачи. Международниятъ земедѣлски институтъ класира индексите за цените на земедѣлските произведения, на спроти целите, за които съ съставени тия индекси, по следния начинъ:

„а) понѣкога, чрезъ индексите се иска ясно да се посочатъ последиците, които промѣните на цените на разглежданите произведения могатъ да иматъ върху икономическото положение на земедѣлцитъ въ страната. Въ този случай се разглеждатъ само добитите въ самите страни произведения, съ изключение на тѣзи, които съ внесени отъ странство, и претеглюването е извършено споредъ относителната важност на количествата отъ различните земедѣлски произведения, продадени срѣдно отъ земедѣлцитъ, или на стойностите на тѣзи количества.

Цените съ понѣкога, но не винаги, цени, платени на стопанството.

Индексните числа на цените, които съ пресмѣтнати въ Германия отъ *Deutsche Landwirtschaftsrat*, въ Англия и Галските страни — отъ *Ministry of Agriculture*, въ Канада — отъ *Section du Commerce Interieur du Bureau Fédéral de la Statistique*, въ С. А. С. Щати — *Bureau of Agriculture Economics*, въ Холандия — отъ *Direction de l’Agriculture*, влизатъ въ първата група.

Индексните числа, които съ изчислени въ Швеция отъ *Kunge, Landbruksstyrelse* и въ Швейцария отъ Секретариата на швейцарските селени могатъ също да бѫдатъ включени въ тая група, макаръ че претеглюването тукъ да е извършено споредъ стойността не само на продадените количества, но и на консумирани въ домакинствата на стопанствата;

б) въ други случаи, чрезъ индексите се иска само да се установятъ промѣните на

¹⁾ Гл. „Теория на индексните числа за общото движение на цените“, стр. 4, 1930, отъ проф. д-ръ Сл. Загоровъ.

²⁾ Гл. „Построение индексов“ отъ Ирвингъ Фишеръ, руски преводъ, 1928 год., стр. 8.

³⁾ Гл. цитираната книга на Ирвингъ Фишеръ, стр. 268.